

stærkt interessert i, at de Forhold, hvorunder Børneopdragelsen sker, bliver saa forsvarlige og gode som muligt, og at Stat og Kommune derfor forsømmer en af sine viktigste Pligter, saalænge der i økonomisk Henseende er et saadant Svælg mellem de Forhold, hvorunder de forsørgende og de ikke-forsørgende lever, som det nu er Tilfældet — saalænge navnlig de børneopdragende Mødre, Samfundets mest værdifulde Medlemmer i saa mangfoldige Tilfælde som nu, maa friste en graa og trist, næsten haabløs Tilværelse, spækket med Bekymringer for det daglige Udkomme — henvist til en stadig Selvfornægtelse for at Børnene kan faa det nødvendige — et Liv under et ustandseligt pinefuldt Tryk — medens andre for Samfundet mindre værdifulde Medlemmer fører en forholdsvis sølbekinnert Tilværelse og faar deres rigelige Part af Livets Goder.

Her begaas en Uret; her har Samfundet et Ansvar, som det ikke kan løbe fra. Det har Pligt til saa snart som muligt at faa en Del af Byrden lagt over paa friske Skuldre.

Med Hensyn til den Form hvorunder Forsørgerhjælpen bør ydes, vil jeg anse en Kombination af Fradrag i Skatteindtægt pr. Barn og Statshjælp til Nedsættelse af Priserne paa de viktigste Næringsmidler for den heldigste.

Prisnedsættelse kunde jo ske i Form af Kort, der udleveres til Forsørgere.

Ved denne Form vilde det besværlige og generende Tilsyn kunne undgaaes.

En Indtægtsgrænse forekommer det mig nødvendigt og rimeligt at trække. Denne maa være bevægelig efter Prisniveauet og forskjellig efter Antallet af Børn og maa, synes det mig, efter det nugældende Prisniveau bevæge sig imellem 7000 og 9000 Kr, aarlig Indtægt. — Jeg regner med Nødvendigheden af at holde Hjælp i Huset i Hjem med f. Eks. over to Børn.

A. Rosbæk.

Ude fra.

—o—

Resolutioner fra Kvindernes Boligkongres i Kristiania

I.

Kvindernes Boligkongres, bestaa-

ende av 350 stemmeberettigede kvinder fra det hele land, henstiller indtrængende til statsmagterne nu at ta virksomme skridt til boligsakens løsning.

Samfundet har forlængst indset sin pligt til at skaffe skoler, samferdselsmidler, sykehus, politi o. s. v., mens tilfredsstillelsen av boligbehovet hittil væsentlig har været overlatt til det private initiativ.

Vi kvinder mener at dette behov er det allerviktigste og det som før noget andet maa tilgodesees.

Statsmyndighetene maa først og fremst sørge for det tilstrækkelige antal boliger. Staten maa iverksætte undersøkelser som kan danne grundlag for en bedømmelse av de forskjellige behov, som skal tilfredsstilles ved hjælp av den arbeidskraft og den kapital landet kan opbyde. Indtil behovet for boliger er tilfredsstillet, maa der gjennomføres en regulering av al byggevirksomhet med forbud mot unødvendige byggeforetager, heri indbefattet luksusbygninger.

I forbindelse med en planmessig bekjæmpelse av bolignøden, maa stat og kommune sørge for en effektiv kontrol med priserne paa byggevirke, om nødvendig ved overtagelse av ledende bedrifter i de forskjellige brancher. Det henstilles ogsaa til staten som landets største skogeier at bidra til at prisen paa trævirke bringes ned til et normalt prisniveau.

Til avhjælpelse av den øieblikkelige bolignød indføres en effektiv boligrationering. En progressiv luksusskat indføres paa leiligheter, som efter sin størrelse vilde komme ind under en eventuel boligrationering, men som av praktiske grunde ikke kan rationeres. Skatten anvendes til boligbygning.

En effektiv grundværdistigningsskat indføres og indtægtene av denne saavelsom av en ekstraskat paa de store formuer og indtægter anvendes til boligbygning, nedskrivningsbidrag og utbedring eller rasering av boliger som autoriteterne anser utjenlige til ophold for mennesker.

Vi kræver lovbestemmelser som sikrer opnævnelsen av mindst 2 kvinder, saavel i statens som i kommunens boligråd.

Der maa sørges for, at de boliger som opføres, tilfredsstiller moderne krav m. h. t. luft, sol og renslighet og til at husmødrenes arbeide kan utføres paa en letvint og praktisk maa-te. Den forcerede boligbygning maa ik-

ke ske paa bekostning av boligernes soliditet og hjemmenes praktiske indretning.

Vi skal herunder særlig peke paa følgende:

- 1) Det idelle er at hver familie har sit eget hus; men hvor der ikke er adgang til at skaffe dette, maa der ialfald sørges for at der blir saa faa utvendige rum til fælles bruk som mulig.
- 2) Hvert hus eller leilighet skaffes saavidt mulig sit eget jordstykke.
- 3) Alle leiligheter skaffes sol og maa kunne gjennomluftes.
- 4) Leilighetene gjøres saa rummelige at forældrene faar sit og barn av forskjellig kjønn sine særskilte soverum.
- 5) Eget bad til hver leilighet, bekvemt placert.
- 6) Alle leiligheter forsynes med tilstrækkelige opbevaringsrum for matvarer (spisekammer med direkte lufttilgang og kjelderrum), klæskott, vaskerum, tørkerum. Vor tids tekniske hjelpemidler, saasom gas og elektricitet maa komme de tusen hjem til gode.

II. Kvindernes elektricitetspolitikk.

1. Statsstilskud til kommuner og kommunale sammenslutninger i disses arbeide for at ta elektriciteten i hjemmenes tjeneste.
2. Paa statsbudgettet opføres som ny selvstendig post: Større bevilgninger til utbygning av vasdrag med sigte paa hjemmenes behov.
3. Eksport av elektrisk energi maa kun finde Sted under forutsætning av, at det indenlandske behov samtidig kan tilgodesees.
4. Stat og kommune i fællesskap sikrer hjemmene det tilstrækkelige kvantum billig elektrisk energi til lys, kokning og opvarmning.
5. a. Stat og kommune fører kontrol med produktion, (fordeling) og salg av elektrisk energi og materiel saaledes at dette kan bli let tilgjengelig og saa billig som mulig for alle hjem.
- b. Elektriske maskiner, komfurer o. s. v. forsalges gjennom elektricitetsverkene direkte til konsumentene mot avbetaling i forbindelse med gjældende strømpris.
6. Opprettelse av elektrisk prøvehjem, indførelse av standardtyper paa elektrisk materiel.